

SFÂNTUL NICOLAE

CHIP AL BLÂNDEȚII

Sfântul Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, al cărui nume se tâlcuiește *biruitor de popor* a cucerit inimile tuturor oamenilor prin dragostea arătată celor săraci și necăjiți și prin nenumăratele minuni pe care, cu darul lui Dumnezeu, le-a săvârșit încă din timpul vieții.

Născut în cel de-al treilea veac după Hristos, în părțile Lichiei (Turcia), Sfântul Nicolae a fost rodul multor rugăciuni și lacrimi pe care părinții săi le-au vărsat înaintea lui Dumnezeu pentru a se împărtăși de bucuria unui copil.

După copilăria vegheată de bunii săi părinți, a urmat tinerețea consacrată deopotrivă învățaturii și rugăciunii, ani în care Sfântul Nicolae a dobândit adevărata înțelepciune care este ascunsă în poruncile lui Dumnezeu și a luat hotărârea de a sluji Domnului în toate zilele vieții sale, fiind hirotonit preot.

După trecerea la Domnul a părinților săi, tânărul preot Nicolae și-a împărțit toată averea săracilor și a plecat în pelerinaj la Ierusalim. Lunga și primejdioasa călătorie pe mare către Ierusalim a făcut cunoscut oamenilor pentru prima dată puterea rugăciunii Sfântului Nicolae, care a potolit cumplita furtună și a înviat din morți un corăbier. Și mai târziu, se va arăta mereu ocrotitor celor ce călătoresc pe mare și grabnică scăpare în tot felul de primejdii.

S-a întors în cetatea Mira, capitala ținutului Lichiei, unde, în scurt timp a fost numit arhiepiscop. Anii petrecuți în slujirea cu dragoste și smerenie a celor bolnavi, săraci, din închisori sau orfani, au făcut ca numele părintelui nostru Nicolae să fie sinonim cu cel al bunătății. Dar nu doar prin bunătate s-a distins Sfântul Nicolae, ci și prin răbdarea în necazuri, prin râvna și curajul cu care a apărat dreapta credință.

În vremea prigonirii creștinilor de către crudul împărat roman Dioclețian, arhiepiscopul lui Hristos, Nicolae, a fost aruncat în închisoare, unde a suferit multe chinuri în așteptarea morții martirice. Venirea la putere a Împăratului Constantin cel Mare a oprit însă persecutarea creștinilor și Sfântul Nicolae a fost repus pe scaunul arhieresc.

Apoi, la primul sinod ecumenic de la Niceea, păstorul cel bun, Nicolae, nu a ezitat să-l înfrunte pe ereticul Arie, care se rătăcise de la dreapta credință, răstălmăcind cuvintele lui Hristos.

Una dintre cele mai cunoscute minuni este a celor trei surori, fetele unui nobil sărac, care datorită situației financiare precare nu se puteau mărita. Când fata cea mare a ajuns la vremea măritişului, Sfântul Nicolae, a lăsat noaptea, la ușa casei nobilului, un săculeț cu aur, lucru care s-a repetat când a venit vremea de măritiş pentru cea de a doua fată. Când i-a venit vremea și celei de a treia fete, nobilul a stat de pază toată noaptea ca să afle cine-i cel care le-a făcut atâta bine fetelor lui. L-a văzut pe sfânt cum a lăsat săculețul cu aur. Când tatăl fetelor a văzut una ca asta, Sfântul Nicolae l-a rugat să păstreze secretul, dar

bineînțele că acesta nu a putut fi ținut. De atunci, oricine primea un cadou neașteptat îi mulțumea Sfântului Nicolae pentru el.

Fiind împodobit cu toate faptele bune, Dumnezeu l-a iubit și l-a binecuvântat cu darul facerii de minuni. După trecerea sa la Domnul, sfântul său trup s-a odihnit o vreme în Mira, fiind mutat apoi la Bari, Italia, unde se află și astăzi.

Bunătatea, blândețea, smerenia, sărăcia de bună voie, iubirea de Dumnezeu și de oameni, l-au așezat pe Sfântul Nicolae în rândul celor mai apreciați oameni ai vremii sale, iar de atunci și până la sfârșitul veacurilor l-au transformat în „Moș Nicolae”, cel ce aduce daruri, în special copiilor cuminți.

